

Ο Ε Π Ο Π Τ Η Σ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ.

Τιμὴ ἑτησία δρ. 8.
Διὰ τὸ ἑξωτερικὸν δρ. 12.

Τιμὴ καταχωρίσεων
Δι' ἕκαστον στίχ. Λεπ. 15.

(Εκδίδεται ἀπᾶς τῆς ἐβδομάδος)

Τὸ Μνημόσυνον.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθη ἐν τῷ ἐνταύθα Ναῷ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πρὸ μηνὸς ἐν Ἀθήναις ἀποβιώσαντος διακεκοιμημένου Συμπολίτου μας Δημητρίου Λοράνδου. Τὸ μνημόσυνον ἐγένετο ἐνεργεῖα καὶ δαπάνη τῶν ἐνταύθα φίλων τοῦ τεθνεώτος, τῆ συνδρομῇ δὲ καὶ προθύμῳ συμπράξει τοῦ Σεβαστοῦ Μητροπολίτου μας ἐλθόντος ἐπίτηδες πρὸς τοῦτο ἐκ τῆς ἐξοχῆς ἐνθα διαμένει, τοῦ Ἱερομονάχου Βούλγαρη διαθέσαντος γενναίως καὶ ἀφιλοκερδῶς τὴν Ἐκκλησίαν ἦν καὶ ἰδίαις δαπάναις διεκόσμησε, καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς Ἱερομονάχου Ἀκύλα ὅστις φιλικῶς προσεφέρθη ὅπως λάβῃ μέρος εἰς τὸ Μνημόσυνον μετὰ τῶν λοιπῶν ἐπὶ τούτῳ προσκληθέντων Συλλειτουργῶν. Παῖσαν ἄπαντες σχεδὸν οἱ ἀνωματικοὶ τῆς φρουρᾶς, πλεῖστοι ἐκ τῶν κατεχόντων ὑψηλὰς Ἰοικητικὰς καὶ Διοικητικὰς θέσεις, πάντες σχεδὸν οἱ καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι, οἱ μαθηταὶ τοῦ ἐνταύθα Ἐκπαιδευτηρίου «Καποδίστριας» καὶ ἄπειρον πλῆθος λαοῦ πάσης τάξεως.

Συγκινητικωτάτη ἀληθῶς ὑπῆρξεν ἡ τελετὴ δὲν ἦσαν μόνοι οἱ προσωπικοὶ καὶ πολιτικοὶ φίλοι τοῦ τεθνεώτος οἵτινες ἐδάκρουν διὰ τὴν ἀπώλειαν τοιοῦτου φίλου, δὲν ἦσαν οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ μόνοι οἵτινες ἐκλαίον διὰ τὴν ἀπώλειαν τοιοῦτου συγγενεῦς, ἦτον ὁ λαὸς ἅπας πάσης τάξεως καὶ πάσης πολιτικῆς ἀποχρώσεως, ἦτον ἡ Κέρκυρα ἥτις ἐθρῆνει διὰ τὴν ἀπώλειαν τοιοῦτου ἀδάμαντος.

Ἐν τῷ αὐτῷ ἐκείνῳ Ναῷ ἐνθα ἄλλοτε ἠκούοντο Δοξολογίαι καὶ διαχίσεις χαρᾶς, ὅποταν ἡ πατρίς τοῦ Λοράνδου ἀπέστειλε τὸν ἐκλεκτόν της εἰς τὴν Πρωτεύουσαν, ὅπως ἐκεῖ ὑπερασπίσῃ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, ἐν τῷ ἰδίῳ Ναῷ καὶ τὴν ὁ λαὸς συνθηροῖ ζετο, οὐχὶ ὅμως ἵνα πανηγυρίσῃ, ἀλλ' ὅπως δεηθῇ τοῦ Ἰψίστου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀγαπῆ τοῦ τέκνου της. Μεγίστη συγκίνησις κατείχε πάντας μετὰ πολλῆς θρησκευτικῆς προσοχῆς καὶ ἀφοσιώσεως ὁ λαὸς ἠκούσας τῆς Ἱερᾶς Λειτουργίας καὶ τῶν πρὸς τὸν Ἰψίστον ἀναπεμπομένων εὐχῶν τῶν Ἱερέων ὑπὲρ τοῦ προσβίου τεθνεώτος, ὅποταν δὲ ὁ Σεβαστὸς Μητροπολίτης μετὰ φανῆς συγκινημένης ἀναγνώσκων τὴν πανυγία ἐξεφώνησε τὸ «Αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη» ὁ λαὸς ἅπας ὀκρυρῶν ἐπανελάμβανε τοὺς λόγους αὐτοῦ, ἀποδίδων οὕτω πρὸς τὴν μνήμην

αὐτοῦ τὸν τελευταῖον φόρον τῆς ἀγάπης καὶ εὐγνωμοσύνης.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς τελετῆς ὁ συμπολίτης μας καὶ βουλευτῆς κ. Ἰάκωβος Πολυλάς ἐξεφώνησε λόγον κατάλληλον ὃν λυπούμεθα ὅτι ἕνεκα τῆς μικρότητος τοῦ φύλλου μας δὲν δυνάμεθα νὰ καταχωρίσωμεν. Ὁ λόγος αὐτοῦ ἐνῶ ἐξιμνεῖ τὰς παντοίας ἀρετὰς τοῦ τεθνεώτος καὶ πραγματεύεται περὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ πολιτικοῦ αὐτοῦ βίου εἶναι συγχρόνως καὶ διδασκικώτατος, διότι διδάσκει ὅποια εἶναι ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας καὶ πόσον ὑψηλὰ τὰ πρὸς τὴν κοινωνίαν καθήκοντα τοῦ πολίτου, ὁ ἀναγινώσκων δὲ αὐτὸν, δημοσιουθέντα ἤδη, δύναται νὰ ἐνοήσῃ ὅποια ἐντύπωσιν κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐπροξένησεν εἰς τοὺς ἐν τῷ Μνημοσύνῳ παρευρεθέντας.

Τοιοτουτρόπως ἔληξεν ἡ πένθιμος ἐκείνη τελετὴ, ὁ δὲ λαὸς διεσκορπίσθη εἰς τὰ ἴδια πλήρης ἐντυπώσεων καὶ ἀπρηγόρητος διὰ τὴν ἀπώλειαν, κατεχόμενος ὅπως ὑπὸ τῆς πικρῆς ἐλπίδος εἶτι ὁ θῆς τοῦ μακαρίτου θέλει χρησιμεύσει ὡς παράδειγμα εἰς τὴν νεολαίαν, ἥτις ἀπομιμουμένη αὐτὸν θέλει ὅσον οὕτω ἀναδείξει ἄλλους ἐφαμίλλους τῶν κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν αὐτοῦ ἀρετῶν.

Εἰς τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Δημητρίου Λοράνδου δὲν ἐθρῆνησε μόνον τῆς φιλίας ὁ ὄξύς κάλαμος δι' ἄρθρων ἐκφραστικῶν καὶ ἀνταξίων τῆς μεγάλῃς ἐκείνης ἀτομικότητος· εἰς τὸ δημοτελεῖ ὑπὲρ αὐτοῦ μνημόσθηνον δὲν ἀντήχησε μόνον ὁ ἀριπρεπῆς καὶ φιλελεύθερος λόγος τοῦ θερμοῦ καὶ πεπαιδευμένου ἐκείνου πατριώτου, ἀλλ' εἰς τὸν τάφον του ἤρχισαν νὰ ῥίπτωνται καὶ εὐώδη ἄνθη ἐκ τοῦ εὐθαλοῦς κήπου τοῦ Ἑλικῶνος. Τοιοῦτον ἄνθος ἔρριψε πρῶτος ἐπὶ τοῦ πολυθρηνήτου ἐκείνου τάφου ὁ εὐμαθῆς καὶ ἀξιώτιμος συμπολίτης μας κ. Στ. Χρυσομάλης διὰ τῆς ἀκολουθου ὡδῆς, ἥτις, ὡς πένθιμος ἰτέα ἐγείρεται ἐπὶ τοῦ μνήματος ἐκείνου καὶ συγκινεῖ τὴν καρδίαν μέχρις ἐγκάτων. Ἡ οὐρανόφοιτος καὶ παρήγορος ἐμπνευσις μεθ' ἧς περιβάλλεται ἅπασα ἡ καλιπῆς ὡδῆ, ἰδίως δὲ ἡ πρῶτη καὶ τελευταία στροφῆ, εἶναι ἀνταξία τῶν ὑψηλῶν καὶ μεγάλων αἰσθημάτων τῆς θρηνοῦσης καρδίας καὶ τῶν ὑψηλῶν καὶ μεγάλων αἰσθημάτων τῆς ὑπὸ τὸν λίθον ἤδη καλυπτοῦ ἐκείνης. Τὸς θρῆνας εἶναι τῶν θρῆνων τῆς εὐαισθητοῦ Μουσῆς ἐνοῦντες, ῥίπτονται καὶ ἡμεῖς ἐν δάκρυ ἐπὶ τοῦ τάφου ἐκείνου ὡς φόρον θρῆνόμενον τῆ ἀρετῆ καὶ τῆς φιλίας.

ΤΑΚΤΟΣ ΒΕΛΤΕΤΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

Εἰς τὸν θάνατον τοῦ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΛΟΡΑΝΑΟΥ
ΩΔΗ

Τὴν ὥρα ποῦ τὸ πνεῦμα σου νικῆθηκε ἔς τὴν πάλιν
Ἀπὸ τὴν μαύρη ἀπελπισία—ἔς τῆς κρίσις τὸ βιβλίον
Μόλις τὸ κρίμα ὁ Ἀρχάγγελος σήμεῖός σε, καὶ πάλιν,
Πάλιν θρηνηῶντας, τῶσόν σε μ' ἕνα του δάκρυ θεῖο.

Κι' ὅταν ἐπέταξε ἡ ψυχὴ—τὴν ἄγρια ἀνεμοζέλι
Τοῦ κόσμου τούτου φεύγοντας—ἔς τὸ αἰῶνον μεγαλεῖο,
Μύριοι Χρυσόπτεροι μαζὴ ἀνοίξαν τὴν ἀγκάλην,
Κι' ἀστράφτοντες σοῦ δῶσαν τ' ἀθάνατον βραβεῖο.

Τώρα ποῦ αὐτοῦ, θεῖκό πουλί, ἔς ἀπέρχοντον αἰθέρα
Πετᾶς, γλυκὰ καὶ ἡσυχα ἄν τῆς αὐγῆς ἄχτιδα,
Ἀπὸ μίαν σφαῖρα ἀνέσπερη ἔς ἄλλη παρόμοια σφαῖρα,

Εἰς τὴν θλιμμένη Ἑλλάδα σου γίνουκι' ἀπὸ κει ἀσπί.
Αὐτὴν συγὰ μελέτησε ἔς τὸν Ἰψιστον Πατέρα, [δὲ
Μὴ λησμονήτης ἀπ' αὐτοῦ τὴν ἀνάστη σου πατριδα.

Πολλὰ πολλάκις ἐδημοσιεύθησαν περὶ τῆς ἐγγύω
ρίου δημοσιογραφίας, παράπονα περὶ τῆς κερκῆς κα-
ταστάσεως τῆς δημοσίου ἀσφαλείας καὶ τῆς ἀβελτη-
ρίας τῶν ἀρμοδίων ὅπως θέτωσι τέμα εἰς αὐτὴν τὴν
καταστασιν, δυστυχῶς ὅμως ἡ φωνὴ τοῦ τύπου οὐδὲν
ἰσχυρῶς, το σὲ κακὸν τοσάκι τὴν εἶχε λάβει ἐπίστασιν
ὥστε ἡ κοινωνία ἡμῶν εἶχε περιέλθει εἰς θέτιν λίαν
ἀκροσφαλῆ καὶ ἐπικίνδυνον ὡς ἐκ τῆς θρασυτήτος
τῶν ταραξίων καὶ φαυλοβίων, οἵτινες οὐδὲνα πλέον
ἔχοντες φόβον τῆς Αστυνομικῆς Ἀρχῆς ἀπεκατέστη-
σαν οὐ μόνον ἀφόρητοι ἀλλὰ καὶ λίαν ἐπικίνδυνοι
πρὸς ἅπασαν τὴν κοινωνίαν.

Παράκαιρον ἴσως εἶναι νὰ ἐξιστορήσωμεν σήμερον
εἰς ποῖον βαθμὸν εἶχε φθάσει ἡ θρασυτις τῶν φαυλο-
βίων, καὶ ὅποια ἐγκλήματα διέπραττον οὗτοι ἀτι-
μωρητι, εἴτε ἕνεκα τῆς ἀναγκαστικῆς τῆς Αστυνομίας
μας, εἴτε ἕνεκα τῆς εἰδικῆς προστασίας ἣν ἐπεδωκί-
λεον εἰς αὐτοὺς ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Δήμου μας, ἐκείνος
τουτέστιν ὅστις κατὰ καλὴν μοῖραν τοῦ τόπου μας
ἐπωφεληθεὶς τῶν δικηρέσεων καὶ τῆς ἐπεμβάσεως τῆς
Κυβερνήσεως κατόρθωσε νὰ καταλάβῃ τὴν ὑψηλὴν ἐ-
δραν τοῦ Δημάρχου Κερκίρας ὅπως ἐκείθεν προστα-
τεύῃ τοῦ φύλου καὶ ταραξίας. Λέγομεν μόνον ὅτι
τὸ κακὸν τοσοῦτον εἶχε κορυφωθῆ, ὥστε οὐδεὶς πο-
λίτης ἐτόλμα πλέον νὰ ἐξέρχεται τῆς οἰκίας του ἐν
καιρῷ νυκτός, οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ φέρῃ εἰς δημοσίαις
συναθροίσεις πολυτίμητα κοσμήματα, διότι οἱ κερκί-
ροι οὗτοι ὄχι μόνον ἐν μέσῃ ἀγορᾷ ἀφήρουν τὸ βα-
λάντιον ἢ τὸ ὠρολόγιον, ἀλλὰ ἐρθασαν εἰς τοιοῦτον
βαθμὸν θρασυτήτος ὥστε ἐλήστευον καὶ διὰ τῆς βίης
ἐγγύμωναν ἐν καιρῷ νυκτός τοῦ πολίτη, οὐ ἤπει-
λεον μετὰ ταῦτα ὅτι ἤθελον φονεῦσαι ἂν οὗτοι ἤθε-

λον καταγγείλει τὴν πράξιν, κακουργήματα φρικτὰ
καὶ γνωστὰ εἰς ἅπασαν σχεδὸν τὴν κοινωνίαν μας,
ἐκτὸς τῆς Αστυνομίας.

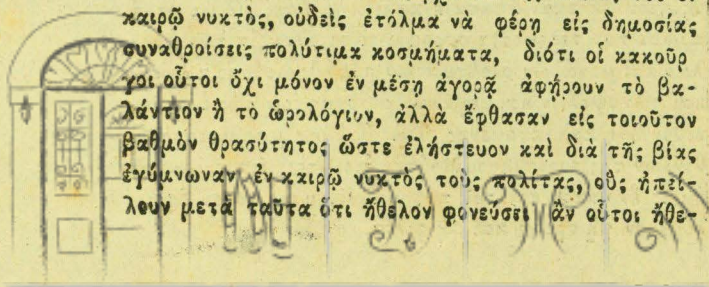
Ἀλλ' εὐτυχῶς κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐλήφθη
πρόνοια παρα τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς πρὸς περιστο-
λὴν τοῦ κακοῦ, ὃ δὲ ἡμέτερος Νομάρχης, καὶ τοι μὴ
ὦν ἴσως πληροφορημένος ἀρκούντως περὶ τῆς ἀθλίας
καταστάσεως εἰς ἣν εὐρίσκετο ἡ δημοσία ἀσφάλεια,
καθότι οἱ διευθύνοντες τὴν Αστυνομίαν μας, οἵτινες
καὶ δίδουσι πληροφορίας περὶ αὐτῆς δὲν ἦσαν εἰς θέ-
σιν νὰ τὸν πληροφορήσωσι, μ' ὅλον τοῦτο, ἀκροσθεῖς
ἴσως τὰ παράπονα ἐντίμων πολιτῶν καὶ τῆς δημο-
σιογραφίας, ἠθέλησε νὰ προνοήσῃ περὶ τῆς ἀποκατα-
στάσεως τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας ἐν τῷ τόπῳ καὶ
τοῦ περιορισμοῦ τῶν φαυλοβίων, διὸ καὶ ἀνέθηκε τὴν
διατήρησιν τῆς τάξεως εἰς τὴν Βασιλικὴν Χωροφυ-
λακὴν Θέσιν, οὕτω οἶσινε ἐν ἀρχῇ τὴν Δημοτικὴν Ἀ-
στυνομίαν μας καὶ δίδων ἠθικὸν ῥάπισμα οὐ μόνον
εἰς τοὺς διευθύνοντας αὐτὴν ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν προσ-
ξέροντα τοῦ Δήμου μας.

Εὐάρεστα ἀποελέμητα ἐπέφερον τὰ παρὰ τοῦ Κ.
Νομάρχου ληφθέντα μέτρα, διὸ καὶ ἐν τῷ μικρῷ δια-
στήματι ὀλίγων ἡμερῶν ἴδομεν ἀποκατασταθεῖσαν
σχεδὸν τὴν τάξιν καθ' ὀλοκληρίαν, τὴν δὲ πόλιν μας
ἀναλαβοῦσαν τὴν προτέραν ὄψιν εὐνομούμενης καὶ
ἐλευθέρως κοινωνίας. Ἄρα, ὃ τόπος κὺλόγησε τοὺς πρό-
καλέστικας τοιαῦτα μέτρα, καὶ τὴν ἐκτελοῦ-
σαν αὐτὰ Β. Χωροφυλακὴν, ἣτις ἀπέδεξεν ὅτι δὲν
ἔστιν ἡ ἀνεκάνοτης τῶν Αστυνομικῶν ὀργάνων ἡ αἰτία
τῆς προτέρας καταστάσεως.

Ἀλλ' εἶναι ὀρθὸν νὰ διατηρῆται πλέον ἡ Ἀστυνο-
μία αὕτη ἣτις ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι ἀχρηστος κατήν-
τησε καὶ γελαῖα; Εἶναι ὀρθὸν νὰ μισθοδοτοῦνται ἄ-
δίκως παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ ταμείου μας ὑπάλληλοι
οὐδεμίαν ἐργασίαν πλέον ἔχοντες, νὰ διαπράξωσιν, ἄ-
φοῦ ἡ ἐκπλήρωσις τῶν καθηκόντων των ἀνετέθη εἰς
ἄλλους; Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Διοικητικὴ Ἀρχὴ θέλει λά-
βει πρόνοιαν περὶ τούτου καὶ θέλει μὰς ἀπαλλάξει ἐκ
τῶν ἀνωφελῶν αὐτῶν ὀργάνων τῆς Αστυνομίας, ἀν-
τικαθιστώσα ἄλλους καταλλήλους καὶ παρέχοντας
ἐγγυήσεις ὡς πρὸς τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν κα-
θηκόντων των.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας κατ' αὐτὰς, ὡς ἐμάθομεν,
ὁ Γραμματεὺς τῆς ἐνταῦθα Νομαρχίας κ. Α. Κλεο-
μένης. Ὁ κ. Κλεομένης καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς
ἐνταῦθα ὑπηρεσίας του κατόρθωσε νὰ προσελκύσῃ τὴν
ἀγάπην πάντων τῶν συμπολιτῶν μας, διὰ τὸ εὐγε-
νὲς τῆς συμπεριφορᾶς του τὴν ἀμερόληπτον καὶ ἀ-
κριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του, ὅποτε μάλι-
στα διετέλεσεν ὡς Νομαρχεὺς ἐπὶ τινὰς μῆνας, καὶ

ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΚΕΡΚΙΡΑΣ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

τὴν ἐκτάκτον ἰκνύοντάς τε καὶ νοήμοσύνην τοῦ. Ὡς ἀμοιβὴν λαμβάνει ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τὴν παῦσιν τοῦ, διότι τοιαύτη εἶναι ἡ τύχη δυστυχῶς τῶν ἐν Ἑλλάδι τιμίω ὑπαλλήλων.

— Ἐξεδόθη ἐνταῦθα σατυρική ἐφημερίς φέρουσα τὸ ὄνομα «Σπυροῦ». Ἡ ἀνάλατος αὐτῆ συνάδελφος, τῆς ὁποίας ἀφεύκτως βραχυτάτος ἔσται ὁ βίος, ἐξυβρίζει ἐκτὸς ἄλλων ἀξιολόγων καὶ σοβαρῶν προσώπων καὶ πρόσωπα ἀποθανόντων. Ἐλπίζομεν νὰ μὴ ἐξέλθῃ πλέον, καὶ ἂν ἐξέλθῃ τὴν παρακαλοῦμεν νὰ σωφρονίσῃ, διότι ἄλλως θὰ τῆς τὰ εἰπωμεν καθαρώτερα καὶ δυνατώτερα.

— Ἡ ἐνταῦθα ἐκδιδομένη ἐφημερίς «Φωνὴ» εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς, καὶ διὰ τοῦ ἰδιοτελεῖ σκοποῦς τῆς, ἐν μέρει μὲν ἐπαινεῖ τὸν νομάρχην κ. Μαρίνου διὰ τὰ ληφθέντα μέτρα ὡς πρὸς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, ἐν μέρει δὲ μέμφεται αὐτὸν ὅτι δὲν βραδίζονται τὰ μέτρα ταῦτα ἐπὶ τῶν νενομισμένων, προσθέτει δὲ ὅτι ἐκ τοῦ προκαταρκτικοῦ καταλόγου τῶν κακούργων, ταραξίων ὑπόπτων καὶ εἰς Ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν ὑποκειμένων, ἀφῆραίθησαν ὀνόματά τινα.

Καθ' ἃς ἡμεῖς ἔχομεν πληροφορίας, οὐδὲν ὄνομα ἐκ τοῦ καταλόγου ἀφῆραῖτο, ἂν δὲ κατὰ τι ὁ κατάλογος εἶναι πλημελής, εἶναι ὅτι δὲν προστεθήσαν καὶ ἄλλα ὀνόματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ τοῦ συντάκτου τῆς Φωνῆς, τὸ ὁποῖον χάριν τῆς δικαιοσύνης ἔπρεπε νὰ κατέχῃ τὴν πρώτην θέσιν ἐν τῷ καταλόγῳ.

— Ἐξῶθεν τῆς Β. Πύλης ἐν τῷ ἀτμομύλῳ τοῦ κ. Α. Τσαλίκη ὑπάρχει περιστέρων ἀνήκων εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ ἀτμομύλου, μᾶς ἐγένετο δὲ πρᾶπονον ὅτι ὑπάρχουσι τινες ἐκ τοῦ προκαστείου Ἀγίου Ρόκου οἵτινες μετέρχονται ὡς ἔργον τὸ νὰ πυροβολῶσιν ἐναντίον τῶν περιστέρων, οὐ μόνον βλάπτοντες οὕτω τὴν ζένην ἰδιοκτησίαν ἀλλ' ἀπειλοῦντες νὰ φονεύσωσι κατὰ λάθος τινὰ ἐκ τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ κατοικοῦντων. Παρακαλοῦμεν ὅπως ἡ Ἀρχὴ λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα.

— Συνιστῶμεν εἰς τοὺς διευθύνοντας τὰς νυκτερινὰς περιπολίας ὅπως προσέχωσι τινὰ Οἰνοπωλεῖα εἰς τὰ ὁποῖα φοιτῶσιν οἱ ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν φαυλόδοιοι, καὶ κλειόμενοι τὴν νύκτα ἐντὸς αὐτῶν ἐνοχλοῦσι τοὺς διαβαίνοντας. Ἐν τούτων εἶναι καὶ τὸ Οἰνοπωλεῖον τοῦ κ. Ἄντ. Σπάθα πλησίον τῆς Ἐκκλησίας Σπηλαιοτίσσης.

— Αἱ Ἰταλικαὶ ἐφημερίδες παρέχουσιν ἐπὶ τέλους θετικὰς πληροφορίας ὡς πρὸς τὴν ἀποστολὴν τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τῆς «Τρινακρίας». Κατὰ τὴν ἔκθεσιν ὅθεν αὐτῆς, ἡ πτώχευσις ἀνέρχεται εἰς 4 καὶ ἡμισυ ἑκατομμύρια φράγκων. Τὸ ἐνεργητικὸν τῆς ἑταιρίας εἰς 15 τὸ δὲ παθητικὸν εἰς 19. Εἰς τὰ 19 ταῦτα ἑκατομμύρια περιλαμβάνεται ὁμοῦς πίστωμά τι τοῦ πρώην ταμίου αὐτῆς Τηλιαδία ἐκ 2 καὶ ἡμισέως ἑκατομμυρίου, πίστωμα λίαν ἀμφισβητούμενον, ὡς προερχόμενον ἀπὸ ἐξοδα παρ' αὐτοῦ

δῆθεν πραγματοποιηθέντα, ἐνῶ οὐδεμίαν πρὸς τοῦτο νόμιμον πληρεξουσιότητα εἶχε λάβει. Κατὰ συνέπειαν αἱ μετοχαὶ αἱ παριστάνουσαι τὸ κεφάλαιον τῶν 4 ἑκατομμυρίων θέλουσι ζημιώσῃ κατὰ τὸ 25 τοῖς 0[0] ὡς ἔγγιστα.

Κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἐν λόγῳ ἐκθέσεως διαρρήδην ἀποκλείεται πᾶσα ἰδέα ὑπεξαίρεσεως κατὰ τὴν πτώχευσιν, ὑπάρχουσιν ὁμοῦς τὰ στοιχίᾳ τῆς ἀπάτης ἐκ μερὸς τῆς πρώην διευθύνσεως τῆς ἑταιρίας καθόσον ὀχι μόνον περὶ τὴν διαχείρησιν δὲν ἐτηρήθησαν δεόντως αἱ τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου διατάξεις, ἀλλ' ἐπεδεικνύοντο τοῖς μετόχοις κέρδη μὴπω ὑπάρξαντα καὶ τῷ ὄντι ἐνῶ τὰ μόνα εἰς τὴν 70—71 ἔδωσαν κέρδος, τὰ ἐπόμενα αὐτῶν 72—73—74 ἔδωκαν ζημίαν δύο ἑκατομμυρίων φράγκων.

— Ὁ μέχρι τοῦδε παρὰ τοῖς ἐνταῦθα Πρωτοδικαῖς διατελῶν γ' ἀρεδρος κ. Α. Φωρούλας δικηγόρος παρητήσατο τῆς θέσεώς του.

— Νυκτικῶς ὑψώταμεν δικαίαν φωνὴν ἀγανακτήσεως κατὰ τῶν διεπόντων τὰ δημοτικὰ μας, ἕνεκα σπουδαίων ἀτοπημάτων, ἐν ἄλλοις μέχρις ἀπογνώσεως ὑπεστηρίζαμεν τὴν καταδάφισιν τῶν δύο ἀειδιεργατικῶν βρῦσεων τῶν ἀπέναντι τῆς οἰκίας Κογδβίνα καὶ τοῦ ἐκπαιδευτηρίου «Καποδίστριας» εὐρισκομένων, ὡς ἐπίσης τῆς πρόχωσιν τῆς ἀπέναντι τῆς μητροπόλεως τῶν Λατίνων καὶ ὀπισθεν τοῦ Θεάτρου παρακειμένης αὐλῆς. Ὁ Νομάρχης κ. Μιχος, τὰ πρόσφορα πρὸς τὸν σκοπὸν τούτων μέτρα ἐγκαίρως ἔλαβε, ἄλλ' ἐντὸς τῆς σύνθεσης προσέκρουσαν ἀπέναντι τῆς ἀνεμεργείας τῆς Δημοτικῆς Καμαρίλλας. Σήμερον λοιπὸν ὅτε ἡ Κέρκυρα δικαίως σευνύεται ἐπὶ τῆς φιλονομίας καὶ δραστηριότητι τοῦ Νομάρχου τῆς κ. Μαρίνου, δὲν δύναται καὶ ὁ «Ἐπόπτης» νὰ ἐλπίσῃ παρ' αὐτοῦ τὴν ἄρσιν τῶν δύο τούτων κακῶν;

— Κατὰ τὴν Ἀγίαν καὶ Μεγ. Πηρασκευὴν ἐν τῷ ἐν Λευκίμῃ Ἱερῷ Νεκρῷ τῆς Ἰ. Θ. Ὀδηγητρίας δ. κ. Σ. Α. Σανσῶν, μαθητῆς τῆς Β'. Τάξεως τοῦ Γυμνασίου ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Ἐκπαιδευτηρίῳ Π. Α. Οἰκονόμου, ἐξεφώνησε κατάλληλον λόγον περὶ τῶν Σωτηρίων παθῶν. Ἐκφράζοντες τὴν εὐφρασειάν μας διὰ τὴν πρόσδοτον τοῦ νέου, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς θρησκευτικὰς ἀρχὰς αἱ ποτίζονται οἱ ἐν τῷ περὶ οὗ δὲ λόγος καταστάματι μαθητευόμενοι, εὐελπιστοῦμεν ὅτι θέλουσι μιμηθῆ αὐτὸν καὶ ἄλλοι τῶν Συμμαθητῶν του. Εἰς τῶν παρευρεθέντων.

Τηλεγραφικῶς ἀνηγγέθη ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἄωρος θάνατος τοῦ ἱατροῦ Ἀλεξάνδρου Σταματοπούλου. Εἰσέτι μὴν δὲν παρήλθεν, ἀφ' οὔτου μετὰ λύπης ἀνεγγελάμεν τὴν μεταξὺ δικαίων μετὰ τὴν τῷ θεῷ αὐτοῦ ἀποχέου του Ἰππ. Πάτρου καὶ σήμερον μνημονοῦμεν τοῦ φιλάτου Ἀλεξάνδρου. Ἀγαθὴν ἐντύπωσιν βεβαίως θέλει προξενήσῃ ἡ εἰδησις αὐτῆ τῆς ἡμετέ-

ΣΑΝΤΟΝ Η' ΝΥΚΤΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΠΤΩΧΕΥΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΤΡΙΝΑΚΡΙΑΣ
Ι. ΚΥΒΥΛΕΙΟΣ

ΙΑΚΟΒΑΤΕΛΟΣ
ΑΓΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΝΟΥΕΛΟ ΑΠΟΛΟΓΟΝ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ
 ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
 ΑΙ. ΣΗ. ΥΠ. Φ. 0078

ρα κοινωνία ἔνθα ὁ μακαρίτης ἐπὶ παρατεταμένον χρόνον διημέρευσεν.

Ὡς ἐκ τῆς Ἐθνοσωτηρίου κατὰ τὸ 21 ἐπαναστάσεως, ἐξ Ἄρτης εἰς Λευκάδα μετνήχθη ὁ νεαρὸς Ἀλέξανδρος, ὅπου τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῆς μετὰ ταῦτα λαμπρῆς αὐτὸν ἐκπαιδεύσεως ἔλαβε. Τὴν στοιχειώδη ταύτην ἐκπαιδεύσιν ἐστεφάνωσε τὸ διδακτορικὸν πτυχίον οὗ ἔτυχεν εἰς τὸ τότε ἀριστάτατον Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν ὅπου μετὰ ταῦτα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἶχε μεταβῆ Τὰ πρὸς τελειοποίησιν τῶν ἱατρικῶν ἐπιστημῶν ἰδρύματα τῶν Παρισίων, Λονδίνου, Βερολίνου καὶ Μονάχου ἐδέχθησαν ὡς ἐσωτερικὸν ἱατρὸν τὸν Ἕλληνα ἱατροδιδάκτορα, τρανὰ δὲ δείγματα ἐκεῖ ἔδωκε τῆς ἐμβριθείας καὶ ὀξυνοίας του, καταστήσας οὕτω ἐπίζηλον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα.

Ἐπιτρέψας εἰς τὴν Ελλάδα, ὡς τόπον διαμονῆς του ἐξελέξατο τὴν Κέρκυραν, τὴν τότε Πρωτεύουσιν τῶν Ἰονίων νήσων. Ἐνταῦθα ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον εὐσυνηδήτως ἐξήσκησε τὸ φιланθρωπικὸν ἐπάγγελμα του, τοῖς πλείστοις δωρεὰν, μετ' ἐπιτυχίας ὑπερεπήδησε τὰς ἐπιπονεστέρως τῶν χειρουργικῶν ἐγχειρίσεων, συνέγραψε πολλὰ, εἰργάσθη ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Ἐπτανήσου. Ἡ Λευκὰς δευτέρα πατρίς του δεόντως ἐκτιμῶσα τὴν παιδείαν καὶ τὰς σπανίας ἀρετὰς τοῦ ἀνδρὸς ἀπέστειλεν αὐτὸν πλερεζούσιον εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, ἀσολούτως δὲ τακτικῶς τὸν ἀνεδύκνυε βουλευτὴν αὐτῆς. Δι' ὃ καὶ μετέφερε τὴν κατοικίαν του εἰς Ἀθήνας. Ὁ μακαρίτης ἦν φιλελευθέρων σφόδρα ἀρχῶν, ἐλεήμων ὡς ἐκ τούτου καὶ φιλάνθρωπος. Πλὴν ἐπέμπετο θρησκευτικῶν καὶ πολιτικῶν μαζῶν ἀναπτυχθέν, ἐν ἀκαρεῖ ν' ἀσπάσῃ διὰ παντός αὐτὸν, ἐκ τῆς ἐπιστήμης, τῆς πολιτικῆς, τῶν συγγενῶν, τῶν φίλων του. Ἐγκαταλείπει μεταξὺ τῶν ἀνέσεων τοῦ πλοῦτου καὶ μὲν, πλὴν ἀπαρηγόρητα τὰ αὐτοῦ καὶ τοῖς πᾶσι φίλοις τα νεαρὰ τέκνα, τὴν Εὐριδίκην καὶ Νικόλαον. Αἰωνία ἔστω ἡ μνήμη σου ἀγαπητὲ Ἀλέξανδρε. Αἰωνία!

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

Ὁ πεσὼν ἄγγελος — Ἰσχυρίζετό ποτε ὁ δαίμων ἐνώπιον ἀκρατηρίου μόνον ἐκ κυριῶν ἀπαρτιζομένου, ὅτι οὐδέποτε εἶδε γυναῖκα δυσειδῆ.

— Ἄχ! Ὅσον δὰ δι' ἐμὲ, εἶπε κυρία τις σιμὴν ἔχουσα τὴν ῥίνα, σὰς προκαλῶ νὰ μὴ μὲ εὕρητε δυσειδῆ!

— Ἰμεῖς, κυρία, ἀπεκρίνατο ὁ δαίμων, εἰσθε ἄγγελος πεσὼν ἐξ οὐρανοῦ, ὅστις ὅμως ἐν τῇ πτώσει του ἔθλασε τὴν ἐκουτοῦ ῥίνα.

Πρωτότυπος καταστατική. — Ἄγγλος τις λόγιος ὑπελόγησεν, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος, κατὰ μέτρον ὄρον, δμιλεῖ τρεῖς ὥρας κατ' ἡμέραν προφέρων ἑκατὸν λέξεις ἀνά πᾶν λεπτόν, ἤτοι: — ἐπὶ τὸ ὑλικώτερον — 24 σελίδας εἰς ὄγδοον καθ' ἑκάστην ὥραν, ἑξήκοντες δὲ

περίπου καθ' ἑβδομάδα, ἐπὶ τέλους δὲ 52 ὀγκώδης τόμους κατ' ἔτος... Ὅποια καταστατικὴ ἀνακάλυψις!

— Κύριε, εἶπεν ἀστείος τις καὶ ἀθυρόστομος νεανίας ἀνευλαβῆς πρὸς τὸ ὠραῖον φύλον, ὁ ὑπολογισμὸς σας οὗτος ἐφαρμόζεται ἐξίσου καὶ εἰς τὰς γυναῖκας;

— «ὦ! yes,» ἀπεκρίνατο μετὰ ψυχρότητος ὁ ἄγγλος καταστατικολόγος, «πολλαπλασιαζόμενος ἐπὶ δέκα.»

ΕΙΔΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ οἱ ἐκ Κερκύρας πελάται τοῦ μακαρίτου δικηγόρου Γ. Ν. Κατσαίτου, ὅτι τὰ ἔγγραφα αὐτῶν εὐρίσκονται παρὰ τῆς Συνηγόρου Κυρίῳ I. Β. Τριβυζᾶ.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ «ΑΙ ΠΥΡΑΜΙΔΕΣ»

ὑπὸ τὸ ἀνωτέρω ὄνομα ὁ Κύριος Γεράσιμος Γκόγκας Ξενοδόχος Ἀθηνῶν, προσλαβὼν ὡς συνεταῖρον καὶ τὸν Κύριον Γεώργιον Ῥομποτῆν, συνέστησεν ἐνταῦθα λαμπρὸν Ξενοδοχεῖον κατὰ τὴν ὁδὸν «Νικηφόρου» ἀπέναντι τῆς Ἐκκλησίας Ἁγίου Ἰωάννου ὑπὸ τὴν οἰκίαν Βατάγια ἐν ᾧ οἱ προσερχόμενοι εὐχαριστηθήσονται ἐκ τε τῶν τροφίμων, τῆς ἐξαιρετικῆς καθαρῶτητος, τῆς υπηρεσίας καὶ τῆς μετριότητος τῶν τιμῶν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Οἱ κάτοχοι τῶν ὑπὸ χρονίαν 26 Φεβρουαρίου 1875 γραμματείων, τοῦ εἰς Λαχεῖον ἐκτεθέντος, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 2884 τοῦ 1875 ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ εἰς ἐμὲ ἀνήκοντος Μουσιχοῦ Ὀργάνου, εἰδοποιῶνται ὅτι, κατὰ τὴν ἡμέραν Κυριακὴν 16 Μαΐου ε. ε. καὶ ὥραν 11 π. μ. θέλει γίνεαι ἡ ἐκκύβευσις τοῦ λαχεῖου δημοσίως ἐν τῷ καταστήματι τῆς Δημοτικῆς Ἀστυνομίας καὶ παρὰ τῆς ἀρμοδίου Δημοτικῆς Ἀρχῆς.

Ἐν Κερκύρα τῇ 15 Ἀπριλίου 1876.

Ὁ ἰδιοκτήτης
 Νικόλαος Χ. Μπίζης.

Ὁ ἱπεύθ. Συντ. Νικόλαος Μυρογιάννης Μουσούλης.
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

